

Arrest

nr. 285 419 van 27 februari 2023
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat T. MOSKOFIDIS
Eindgracht 1
3600 GENK

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IV^{de} KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Angolese nationaliteit te zijn, op 13 oktober 2022 heeft ingediend tegen de beslissing van de adjunct-commissaris van 13 september 2022.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 4 januari 2023 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 23 januari 2023.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken D. DE BRUYN.

Gehoord de opmerkingen van advocaat T. MOSKOFIDIS, die verschijnt voor verzoeker, en van attaché K. ALLYNS, die verschijnt voor verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

Verzoeker, die verklaart van Angolese nationaliteit te zijn, komt volgens zijn verklaringen op 17 maart 2022 België binnen met een paspoort en verzoekt op 22 maart 2022 om internationale bescherming. Op 13 september 2022 beslist de adjunct-commissaris tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Dit is de thans bestreden beslissing, die op dezelfde dag aan verzoeker aangetekend wordt verzonden.

Deze beslissing luidt als volgt:

“A. Feitenrelaas

U verklaart de Angolese nationaliteit te hebben en geboren te zijn op (...) 1994 in Luanda, Angola. In 2005 komt u terecht in de muziekwereld waar u mensen met verschillende idealen leert kennen. Dit in combinatie met het feit dat enkele van uw ooms in de politiek zitten, leidt ertoe dat u niet verlegen bent uw mening te zeggen en bijgevolg sinds 2009 – 2010 deelneemt aan manifestaties en protestacties. Gedurende die manifestaties wordt u gebeten door een politiehond, geslagen met een politiestok en valt u neer waarna u wordt vertrappeld door andere aanwezigen. Daarnaast maakt u video's om pijnpunten in Angola aan te klagen. In 2013 wordt u door uw ouders naar Oekraïne gestuurd om daar te gaan studeren, opdat u uit de politieke sfeer blijft. Omwille van de oorlog in Oekraïne wordt u door de universiteit in 2014 teruggestuurd naar Angola. In datzelfde jaar keert u opnieuw terug naar Oekraïne om verder te studeren. In 2019 keert u nogmaals terug naar Angola om uw familie te bezoeken. Gedurende uw verblijf in 2019 neemt u deel aan uw laatste manifestatie en strijdt u over het algemeen voor een beter leven voor de mensen van Angola. Diezelfde periode gaat u met een aantal vrienden naar de nachtclub Local. Aan het einde van het feest wordt uw vriendengroep benaderd door een andere groep mannen. Zonder aanleiding ontstaat er een gevecht tussen beide groepen, waarbij u verwondingen aan het hoofd oploopt en blauwe plekken. 's Anderendaags ontvangen alle leden van uw vriendengroep gelijkaardige berichten waarin dreigend wordt gevraagd jullie niet te mengen in het politieke milieu. Aangezien jullie allen dezelfde berichten ontvangen, leggen jullie de link met het gevecht van de avond voordien. Ten gevolge van deze situatie wordt uw vakantie in Angola ingekort en keert u terug naar Oekraïne. Aan het begin van februari 2022 ontstaat er een conflict tussen de broer van een goede vriend van u, L. (...), en een lid van de criminele bende HDA die ten gevolge van het conflict overlijdt. L. (...) wordt volgens u onschuldig aanzien als medeplichtige, waardoor u hem via verschillende kanalen op sociale media verdedigt. Vervolgens ontvangt u anonieme dreigberichten en u stelt dat HDA wraak zal nemen zodra u zich opnieuw in Angola vertoont. Ten gevolge van de oorlog in Oekraïne verlaat u het land en komt u op 17 maart 2022 aan in België, waar u de Belgische asielinstanties op 22 maart 2022 om internationale bescherming verzoekt.

Ter staving van uw verzoek om internationale bescherming legt u gedurende het interview bij Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ) op 04 mei 2022 en origineel Angolees paspoort neer, geldig van 05 april 2018 tot 05 april 2023. Gedurende het persoonlijk onderhoud op het CGVS van 17 augustus 2022 legt u daarbovenop volgende documenten neer: een Oekraïense verblijfstoelating in de vorm van een paspoort, geldig van 03 november 2014 tot 25 september 2015; een Oekraïense verblijfstoelating in de vorm van een identiteitskaart, geldig van 17 oktober 2019 tot 01 augustus 2020; Document aanvraag verblijfstoelating Oekraïne; Oekraïens belastingnummer; verklaring inschrijving derde jaar aan universiteit Vinnytsia d.d. 23 mei 2016; Oekraïense erkenning voor de voltooiing van het middelbaar onderwijs te Angola d.d. 17 januari 2018; aanhoudingsbevel L. P. (...) d.d. 08 februari 2022; attest aanvraag inschrijving universiteit Lissabon d.d. 10 augustus 2014.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het CGVS evenmin dergelijke noden in uw hoofdte heeft kunnen vaststellen.

Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

U stelt enerzijds te vrezen gedood te worden door de criminele bende HDA uit wraak voor uw betrokkenheid in de moordzaak van uw vriend L. (...) en anderzijds vreest u persoonlijk getroffen te worden door situaties, die gelijkaardig zijn aan de nacht waarin u geslagen werd door een groep jongens, ten gevolge van uw tegenkanting tegen het Angolese regime (NPO, p. 14, 17-19, 21; zie vragenlijst CGVS, vraag 4 en 5).

Er dient te worden vastgesteld dat u er niet in geslaagd bent om uw vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming aannemelijk te maken.

Ten eerste blijkt meerdere malen uit uw verklaringen dat u omwille van educatieve doeleinden uw land van herkomst verliet. In 2013 vertrok u naar Oekraïne om aan de polytechnische universiteit van

Vinnytsja te studeren, waar u vervolgens het eerste jaar de Oekraïense taal leerde, nadien in 2014 van start ging met uw opleiding aan de universiteit en na uw laatste terugkeer in 2019 bent gestart met het vierde jaar aan diezelfde universiteit (NPO, p. 6). Bovendien meldde u zich in 2014 eveneens aan bij de universiteit van Lissabon, hetgeen opnieuw uw plannen om in het buitenland te studeren bevestigt (NPO, p. 21). Daar bovenop verklaart u stevast dat uw ouders u in 2013 naar het buitenland stuurden om te studeren opdat u “uit de sfeer van manifestaties en protestacties bleef.” (NPO, p. 11-12). Hiernavolgende reizen van Angola naar Oekraïne en omgekeerd gebeurden steeds aan de hand van een studentenvisum dat telkens werd vernieuwd door de universiteit van Vinnytsja, inclusief uw laatste reis van Angola naar Oekraïne halverwege het jaar 2019 (NPO, p. 10; zie groene map in administratief dossier). Bovenstaande vaststellingen doen niet alleen sterke vermoedens rijzen dat u Angola verliet met als doel studies te kunnen aanvatten en verder te zetten in het buitenland en niet zozeer omdat u het land diende te ontvluchten omwille van een persoonlijke vrees of persoonlijke problemen in uw land van herkomst, maar halen ook de ernst en geloofwaardigheid van uw controversieel activisme, dat u aanhaalt als aanleiding voor uw studies in het buitenland, sterk onderuit. Van een persoon die beweert ernstige persoonlijke problemen te ervaren in zijn land van herkomst en hiervoor meent zijn land te hebben verlaten, mag immers redelijkerwijs worden verwacht dat hij zich, indien hij daadwerkelijk nood heeft aan bescherming, bij aankomst of zo snel mogelijk aanmeldt bij de asielinstanties en dus niet alleen beroep doet op een studentenvisum om aan die problemen te ontkomen zoals u dat sinds 2013 heeft gedaan (NPO, p. 6, 10). De vaststelling dat u na de gebeurtenis in 2019, waarbij u werd geslagen door een groep jongeren en daarbij de link legde met uw activisme (NPO, p. 13, 19-20), nog tot 22 maart 2022 en dus bijna drie jaar wachtte alvorens u wel degelijk vluchteling te verklaren (zie administratief dossier; zie verklaring DVZ, p. 13, vraag 32, toont des te meer aan dat u internationale bescherming als niet dringend noodzakelijk achtte en ontkracht dan ook het door u gestelde asielrelaas.

De constatacie dat u, na uw eerste vertrek van Angola naar Oekraïne zowel in 2014 als in 2019 vrijwillig en met uw eigen paspoort terugkeerde naar Angola (NPO, p. 5, 10; zie verklaring DVZ, p. 13, vraag 32) ondergraaft verder de ernst en geloofwaardigheid van uw voorgehouden problemen met de Angolese autoriteiten ten gevolge van uw weerstand tegen het Angolese regime door enerzijds uw deelname aan manifestaties en protestacties en anderzijds het maken van kritische video's waarin u publiekelijk uw mening vormt over belangrijke politieke figuren en hekelpunten binnen de Angolese samenleving aanhaalt, hetgeen één van de hoofdredenen vormt binnen uw asielrelaas (NPO, p. 12-13, 18-19; zie vragenlijst CGVS, vraag 5). Bovendien verklaart u zelf dat u steeds het idee had om uw studies in Oekraïne te voltooien en vervolgens zou terugkeren naar Angola om te werken, zaken op te richten of verder te beheren (NPO, p. 5, 13). Dergelijk gedrag is echter volstrekt tegenstrijdig met uw vrees voor vervolging door het Angolese regime daar u tot tweemaal toe zonder aarzelen het risico nam om ontdekt te worden door de Angolese autoriteiten en aldus door hen vervolgd te worden. Tot slot demonstreert het feit dat u uw land van herkomst telkens weer opnieuw kon betreden en verlaten op een legale manier ook dat u geen gezocht profiel bent door de Angolese autoriteiten.

Naast het feit dat de geloofwaardigheid en de ernst van uw problemen met de Angolese autoriteiten in navolging van uw deelname aan manifestaties en het maken van kritische video's sterk wordt ondermijnd door bovengenoemde weet u verder ook niet te overtuigen van de problemen die hieruit zouden zijn voortgekomen.

U stelt gedurende uw laatste bezoek aan Angola in 2019 immers naar de nachtclub Local te zijn geweest met vrienden, waar u in de ochtend door een groep jongeren werd belaagd, wat dan ook de aanleiding was voor het verkorten van uw vakantie aldaar en één van de hoofdredenen van uw definitief vertrek uit Angola (NPO, p. 13, 19-20; zie vragenlijst CGVS, vraag 5). U gevraagd waaruit u kon afleiden dat het gevecht te maken had met de kritische video's die u maakte en de manifestaties waar u aan deelnam, stelt u dat één van de jongeren een sigaret vroeg aan een vriend, maar dat er verder niets is gebeurd of gezegd dat de aanleiding vormde tot het gevecht (NPO, p. 13, 19-20). Voorts kan u evenmin benoemen wie die jongeren waren noch door wie ze mogelijks werden opgestuurd om u en uw vrienden te belagen (NPO, p. 19). Dat u zich nadien door het gezamenlijk ontvangen van berichten de bedenking maakt dat er een link moet zijn geweest tussen het incident en uw activisme (NPO, p. 13, 20) is bijgevolg speculatief en niet af te leiden uit het incident zelf. U gevraagd van wie u en uw vrienden 's anderendaags dan berichten ontvingen, antwoordt u bovendien dat het onbekende nummers waren en dat u in de muziekwereld van overal berichten krijgt (NPO, p. 19). Ook met betrekking tot het verband dat u legt tussen de berichten die u en uw vrienden ontvingen en het conflict van de avond voordien blijft u bijzonder vaag en stelt u het volgende: “Er is niet echt een uitleg voor. Ik heb nooit conflicten opgezocht. Als er een conflict ontstaat, eindigt dat meestal op een andere wijze. De plaats waar wij ons toen bevonden was geen verdachte plek. We verwachtten geen problemen. We zaten niet in een getto.

We concludeerden dat die mensen naar ons werden gestuurd. Mensen wisten dat we daar waren.” (NPO, p. 20). Daar u noch concreet kan benoemen wie uw belagers (rechtstreeks of onrechtstreeks) waren, noch concreet kan aantonen van wie u de door u aan het incident gelinkte berichten stuurde, noch een verklaring kan geven voor de link die u tussen beide legt, weet u de door u aangehaalde vrees op geen enkele manier te staven. Er wordt dan ook sterk betwijfeld of het incident wel degelijk heeft plaatsgevonden, waardoor de geloofwaardigheid van uw problemen met de Angolese autoriteiten in het algemeen opnieuw sterk in het gedrang komt. Bovendien is het opmerkelijk dat de video's die u heeft gemaakt en mee tot het incident van 2019 zouden hebben geleid allemaal gewist en nergens terug te vinden zijn (NPO, p. 20-21), bovenal omdat dit de spil van uw asielrelaas vormt.

Zelfs indien de berichten die u en uw vrienden ontvingen wel degelijk inhielden “dat jullie moesten stoppen met zich te moeien met politiek en video's te posten en moesten stoppen met waar jullie mee bezig waren”, waar u overigens geen concreet bewijs van kan neerleggen, en hierdoor mogelijks een link kan worden gelegd met het incident van de avond voordien (NPO, p. 20-21), is deze gebeurtenis onvoldoende zwaarwichtig om als vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of als ernstige schade zoals bedoeld in de definitie van subsidiaire bescherming te worden aanzien. Uit uw verklaringen blijkt namelijk dat het hier gaat om een éénmalig feit, waarvan de gevolgen voor uw persoon beperkt te noemen zijn. Bij het incident werd u geslagen door verschillende jongeren waarvan u stelt blauwe plekken en verschillende littekens aan over te hebben gehouden (NPO, p. 13), waaruit echter niet kan worden geconcludeerd dat het gaat om een ernstige bedreiging van uw vrijheid, leven of fysieke integriteit.

Uit het voorgaande kan bijgevolg worden afgeleid dat u niet weet te overtuigen van het verraad dat u heeft neergezet door deel te nemen aan manifestaties en controversiële video's te maken. Over het beweerde incident dat u in navolging hiervan in 2019 heeft meegemaakt, weet u niets concreets te zeggen en kan u ook de link tussen beide niet hard maken.

Ook de vaststelling dat u tot tweemaal toe zonder enige problemen en legaal kon terugkeren naar Angola en bovendien negen jaar na uw eerste vertrek en drie jaar na uw laatste vertrek wachtte om de asielinstanties te verzoeken om internationale bescherming ondermijnt in het geheel de geloofwaardigheid en de ernst van uw problemen in dat kader.

Vervolgens geeft u aan dat u vreest gedood te worden door leden van HDA, of diens subgroepen, uit wraak voor uw betrokkenheid bij de moordzaak rond uw vriend L. (...) (NPO, p. 13-14; zie vragenlijst CGVS, vraag 4 en 5). U slaagt er echter niet in om overtuigend aan te tonen waarom u dit zou vrezen bij terugkeer naar Angola. U stelt dat de broer van L. (...) in februari 2022 betrokken was bij een moordzaak waarbij eveneens uw vriend L. (...) gezien wordt als medeplichtige. Daar u en L. (...) steeds een goede relatie hebben gehad, heeft u hem steeds verdedigd via audio's op verschillende kanalen waardoor u mee betrokken raakte in de situatie en uw leven aldus in gevaar is indien u zou terugkeren naar Angola (NPO, p. 11, 13-15).

Gelijkaardig aan eerstgenoemde problematiek met de Angolese autoriteiten zijn overtuigt u ook in deze zaak niet van enige ernstige gevolgen voor u persoonlijk. U meent immers na de persoonlijke verdediging die u via audio's heeft neergezet berichten te hebben ontvangen waarbij u wordt beticht van medeplichtigheid en er wordt bedreigd dat bloed met bloed zal worden betaald en iedereen zal sterven (NPO, p. 14-15). U gevraagd of u behalve het ontvangen van berichten nog andere confrontaties heeft meegemaakt na het verdedigen van L. (...) stelt u louter raadgevingen te hebben ontvangen van mensen die vonden dat u iets fout had gedaan (NPO, p. 17). Deze elementen volstaan echter niet om te spreken van een ernstige bedreiging van uw vrijheid, leven of fysieke integriteit zoals bedoeld in de zin van de Vluchtelingenconventie of zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming.

Als verklaring voor het uitblijven van meerdere confrontaties stelt u dat “er met u niets is gebeurd, want u was niet in Angola, maar veel mensen zijn gewond geraakt en gevlucht uit Angola” (NPO, p. 15). Wanneer hier echter dieper op wordt ingegaan en u wordt gevraagd of u voorbeelden kan geven van personen die gewond zijn geraakt of gevlucht naar aanleiding van de situatie van L. (...), stelt u dat u voorbeelden kan geven, maar geen volledige namen. Gevraagd hoe het komt dat u geen volledige namen kent, stelt u dat het mensen zijn die u kent uit het artiesten milieu, en dat het nooit bij u opkwam te vragen wat hun echte namen zijn. Gevraagd om dan enkele artiestennamen te geven van personen die uit Angola gevlucht zijn, geeft u de namen Miguel Arcanjo en John Terri op dewelke geen van beide worden teruggevonden als artiest in Angola. Het is opmerkelijk en wel bijzonder toevallig dat er wel twee internationale voetballers worden teruggevonden met dezelfde naam. Eerstgenoemde een voormalig

Portugees voetballer en van origine Angolees, laatstgenoemde een Engels voormalig voetballer bij Chelsea.

Niet enkel met betrekking tot personen die uit Angola zouden moeten vluchten zijn, maar ook met betrekking tot uw vriend L. (...) zelf, blijven uw antwoorden vaag en weinig afdoende waardoor zowel het feit dat u het opnam voor uw vriend L. (...), uw relatie met L. (...) en uw betrokkenheid bij de situatie an sich als ongeloofwaardig moet worden beschouwd.

U gevraagd wat de volledige naam van L. (...) is, antwoordt u onwetend hoewel kan worden verwacht dat iemand die reeds twaalf jaar, namelijk van 2007 tot 2019, bevriend is met iemand hiervan op de hoogte is. Zeker als de vriendschap dermate nauw is dat u bij terugkeer naar Angola zal worden beschouwd als "één van de jongens van L. (...)" en daarom vermoord zal worden door de criminele bende die het op uw vriend gemunt heeft (NPO, p. 13-16). Verder stelt u uw vriend L. (...) op verschillende kanalen te hebben verdedigd in de zaak waardoor u sterk betrokken bent geraakt bij de situatie, waardoor het des te meer bijzonder opmerkelijk is dat u niet kan antwoorden op de vraag hoe de broer van L. (...) heet noch op de vraag hoe het slachtoffer en aldus het lid van de criminele bende HDA heet, die door de broer van L. (...) zou zijn vermoord. U doet slechts een poging door het slachtoffer als "Geronimo" te beduiden, hoewel dit tegenstrijdig is met de informatie die kan worden teruggevonden in de blauwe map van het administratief dossier, waaruit blijkt dat het slachtoffer "T. D. C. (...)" heet (NPO, p. 14-15). Wanneer u wordt gevraagd naar het moment waarop het (dodelijk) incident zich heeft voorgedaan, antwoordt u opnieuw dermate vaag dat u geen concrete datum kan geven en verwijst u louter naar het door u neergelegde aanhoudingsbevel van L. (...) om te benoemen dat het incident heeft plaatsgevonden in het begin van de tweede maand, februari (NPO, p. 11, 14; zie groene map in administratief dossier). Verder kan u eveneens niet benoemen van waar u het aanhoudingsbevel van L. (...) heeft gehaald en waar het op dit moment kan worden teruggevonden, wat bijzonder is gezien de centrale functie ervan binnen uw betoog ter verdediging van uw vriend L. (...) (NPO, p. 11-12, 15). Ten slotte is het opnieuw opmerkelijk en wel heel toevallig dat de audio's die u heeft gemaakt ter verdediging van L. (...) en die mee vorm geven aan uw vrees om terug te keren naar Angola nergens terug te vinden zijn (NPO, p. 16-17).

Uit de informatie waarover het CGVS beschikt, blijkt dat L. (...) samen met zijn drie broers gezocht wordt in verband met de dood van T. D. C. (...). Zowel de volledige namen van L. (...), als die van zijn broers die eveneens gezocht worden en die van het slachtoffer, zijn eenvoudig terug te vinden in de media. Ook het aanhoudingsbevel dat u voorlegt kan online teruggevonden worden. Er kan geenszins worden aangenomen dat u L. (...) reeds lange tijd persoonlijk kende (NPO, p. 15), hem verdedigd zou hebben en gezien zal worden als behorend tot zijn entourage (NPO, p. 13, 14), nu blijkt dat u zelfs de namen niet kan toelichten van de personen (inclusief L. (...) zelf) betrokken bij het incident (NPO, p. 14, 15). Bovendien spreekt u steeds over L. (...) en zijn broer (NPO, p. 13-15), terwijl drie broers van L. (...) bij het incident betrokken blijken. Uw verklaringen komen voor als geënt op publiek bekende gebeurtenissen (waar u zelf maar beperkt van op de hoogte bent) en tonen geenszins enige persoonlijke betrokkenheid aan, laat staan dat u overtuigt enige vrees te zullen kennen in verband met deze zaak bij een terugkeer naar Angola.

Uit bovenstaande vaststellingen kan bijgevolg worden besloten dat u niet heeft weten te overtuigen van uw problemen met de Angolese autoriteiten en HDA en daaruit vloeiend evenmin van uw vrees bij terugkeer. Zo kan u op geen enkel moment concrete details geven over het gevecht dat in 2019 heeft plaatsgevonden en de berichten die hieruit volgden die het verband met uw activisme zouden kunnen bevestigen. Dat u tot tweemaal toe terugkeerde naar uw land van herkomst en bovendien niet meteen internationale bescherming heeft verzocht na uw laatste vertrek, toont aan dat u niet alleen zelf uw vrees als onvoldoende zwaarwichtig beschouwde, maar haalt ook de geloofwaardigheid van de door u aangehaalde vrees helemaal onderuit. Tot slot kan u ook uw vrees voor HDA, een criminele bende die uit wraak voor hun vermoorde bendelid ook u zou vermoorden vanwege uw betrokkenheid, niet concreet maken waardoor ook hier geen geloof aan kan worden gehecht.

Ter staving van uw verzoek om internationale bescherming legt u zowel gedurende het interview bij DVZ op 04 mei 2022 als tijdens het persoonlijk onderhoud bij het CGVS op 17 augustus 2022 een origineel Angolees paspoort neer, geldig van 05 april 2018 tot 05 april 2013. Dit document ondersteunt uw Angolese nationaliteit, dewelke in bovenstaande argumentatie niet meteen ter discussie staat. Gedurende het persoonlijk onderhoud op het CGVS van 17 augustus 2022 legt u daarbovenop een Oekraïense verblijfstoelating in de vorm van een paspoort, een Oekraïense verblijfstoelating in de vorm van een identiteitskaart, een document met betrekking tot de aanvraag van een verblijfstoelating in

Oekraïne, een Oekraïens belastingnummer, een verklaring voor uw inschrijving in het derde jaar aan de universiteit van Vinnytsia, een Oekraïense erkenning voor de voltooiing van het middelbaar onderwijs te Angola en een attest omtrent de aanvraag tot inschrijving op de universiteit van Lissabon neer. Deze documenten bevatten louter persoonsgegevens en gegevens met betrekking tot uw educatieve carrière in Oekraïne en Portugal, die geen meerwaarde zijn aan uw verzoek om internationale bescherming. In tegendeel, deze documenten bevestigen des te meer het vermoeden dat u Angola verliet omwille van educatieve doeleinden en niet omwille van de problemen die u aanhaalt in uw asielrelaas. Tenslotte legt u daarnaast ook een aanhoudingsbevel van L. P. (...) neer. Aangezien dit aanhoudingsbevel eenvoudig online kan worden teruggevonden, toont dit geenszins uw beweerde persoonlijke band met L. (...) aan (dewelke hierboven werd weerlegd).

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Het verzoekschrift

In wat zich aandient als een enig middel voert verzoeker de schending aan van de artikelen 48/3 en 48/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: Vreemdelingenwet).

Waar in de bestreden beslissing wordt gemotiveerd dat hij omwille van educatieve doeleinden zijn land van herkomst verliet, antwoordt verzoeker dat zijn problemen begonnen in 2019 en dat zijn reizen naar het buitenland in 2013 en 2014 geen afbreuk doen aan zijn problemen die nadien zijn ontstaan.

Ook waar in de bestreden beslissing wordt geconstateerd dat hij na zijn eerste vertrek van Angola naar Oekraïne zowel in 2014 als in 2019 vrijwillig en met zijn eigen paspoort terugkeerde naar Angola benadrukt verzoeker dat zijn problemen zijn begonnen bij terugkeer naar Angola in 2019.

Waar in de bestreden beslissing wordt gemotiveerd dat hij verder ook niet weet te overtuigen van de problemen die uit zijn deelname aan manifestaties en het maken van kritische video's zouden zijn voortgekomen, betoogt verzoeker als volgt:

"Verzoeker wenst te informeren dat hij deelnam aan manifestaties om te strijden voor een beter leven voor de mensen in Angola. Hij maakt in dat kader ook video's.

In 2019, ging hij samen met vrienden naar de nachtclub Local. Daar werd hij, en zijn vrienden, aangevallen.

Verzoeker linkt de aanval aan zijn politieke bekommernis, en ook aan het gevecht van de avond voordien, omdat iedereen die in de video's zit, kreeg nadien berichten waarin dreigend wordt gevraagd om zich niet meer te mengen in het politieke milieu."

Waar in de bestreden beslissing wordt gemotiveerd dat het gegeven dat hij en zijn vrienden berichten kregen onvoldoende zwaarwichtig is, benadrukt verzoeker dat het voor hem wel om een zeer ernstig feit gaat omdat hij geslagen werd om politieke doeleinden. Verzoeker benadrukt daarnaast tevens dat het Internationaal Verdrag betreffende de status van vluchtelingen, ondertekend te Genève op 28 juli 1951 en goedgekeurd bij wet van 26 juni 1953 (hierna: Verdrag van Genève), geen minimumvereiste oplegt voor wat betreft de vervolging.

Waar in de bestreden beslissing wordt gesteld dat hij er niet in slaagt overtuigend aan te tonen waarom hij zou vrezen gedood te worden door leden van HDA, benadrukt verzoeker dat er van hem niet kan worden verwacht dat hij formeel alle elementen die hij aanbrengt bewijst. Hij wijst erop dat de gevallen waarin de verzoeker om internationale bescherming het bewijs kan aanbrengen van zijn verklaringen in werkelijkheid uitzonderlijk zijn.

Waar in de bestreden beslissing wordt gesteld dat hij ook wat betreft zijn problemen met leden van HDA niet overtuigt van ernstige gevolgen voor hem persoonlijk, antwoordt verzoeker nogmaals dat het Verdrag van Genève geen minimumvereiste oplegt voor wat betreft de vervolging. Hij voegt eraan toe

dat het cumulatief effect van op zichzelf minder ernstige bedreigingen ook een gegronde vrees voor vervolging kan opleveren.

2.2. Stukken

Aan het verzoekschrift worden geen nieuwe stavingstukken gevoegd.

2.3. Beoordeling

2.3.1. Beoordeling in het licht van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet

Blijkens de bestreden beslissing wordt verzoeker de vluchtelingenstatus geweigerd omdat hij niet heeft weten te overtuigen van zijn problemen met de Angolese autoriteiten en HDA en bijgevolg evenmin van zijn vrees bij terugkeer nu (i) meerdere malen uit zijn verklaringen blijkt dat hij omwille van educatieve doeleinden zijn land van herkomst verliet en hij na de gebeurtenis in 2019, waarbij hij werd geslagen door een groep jongeren en daarbij de link legde met zijn activisme, nog bijna drie jaar wachtte alvorens zich vluchteling te verklaren, (ii) hij na zijn eerste vertrek van Angola naar Oekraïne zowel in 2014 als in 2019 vrijwillig en met zijn eigen paspoort terugkeerde naar Angola, (iii) de omstandigheid dat hij zich na het gevecht in 2019 door het gezamenlijk ontvangen van berichten de bedenking maakt dat er een link moet zijn geweest tussen het incident en zijn activisme speculatief is en niet af te leiden uit het incident zelf, (iv) het gegeven dat hij en zijn vrienden berichten ontvingen dat zij moesten stoppen met zich te moeien met politiek en video's te posten en moesten stoppen met waar zij mee bezig waren hoe dan ook onvoldoende zwaarwichtig is en (v) hij er niet in slaagt om overtuigend aan te tonen waarom hij bij terugkeer naar Angola zou vrezen gedood te worden door leden van HDA, of diens subgroepen, uit wraak voor zijn betrokkenheid bij de moordzaak rond zijn vriend L.

Verzoeker slaagt er niet in de voorgaande motieven van de bestreden beslissing te ontkrachten of te weerleggen.

Vooreerst treedt de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) de adjunct-commissaris bij waar deze vaststelt dat meerdere malen uit zijn verklaringen blijkt dat verzoeker omwille van educatieve doeleinden zijn land van herkomst verliet en dat verzoeker na de gebeurtenis in 2019, waarbij hij werd geslagen door een groep jongeren en daarbij de link legde met zijn activisme, nog bijna drie jaar wachtte alvorens zich vluchteling te verklaren, wat in de bestreden beslissing als volgt wordt toegelicht: *“In 2013 vertrok u naar Oekraïne om aan de polytechnische universiteit van Vinnytsja te studeren, waar u vervolgens het eerste jaar de Oekraïense taal leerde, nadien in 2014 van start ging met uw opleiding aan de universiteit en na uw laatste terugkeer in 2019 bent gestart met het vierde jaar aan diezelfde universiteit (NPO, p. 6). Bovendien meldde u zich in 2014 eveneens aan bij de universiteit van Lissabon, hetgeen opnieuw uw plannen om in het buitenland te studeren bevestigt (NPO, p. 21). Daar bovenop verklaart u steevast dat uw ouders u in 2013 naar het buitenland stuurden om te studeren opdat u “uit de sfeer van manifestaties en protestacties bleef.” (NPO, p. 11-12). Hiernavolgende reizen van Angola naar Oekraïne en omgekeerd gebeurden steeds aan de hand van een studentenvisum dat telkens werd vernieuwd door de universiteit van Vinnytsja, inclusief uw laatste reis van Angola naar Oekraïne halverwege het jaar 2019 (NPO, p. 10; zie groene map in administratief dossier). Bovenstaande vaststellingen doen niet alleen sterke vermoedens rijzen dat u Angola verliet met als doel studies te kunnen aanvatten en verder te zetten in het buitenland en niet zozeer omdat u het land diende te ontvluchten omwille van een persoonlijke vrees of persoonlijke problemen in uw land van herkomst, maar halen ook de ernst en geloofwaardigheid van uw controversieel activisme, dat u aanhaalt als aanleiding voor uw studies in het buitenland, sterk onderuit. Van een persoon die beweert ernstige persoonlijke problemen te ervaren in zijn land van herkomst en hiervoor meent zijn land te hebben verlaten, mag immers redelijkerwijs worden verwacht dat hij zich, indien hij daadwerkelijk nood heeft aan bescherming, bij aankomst of zo snel mogelijk aanmeldt bij de asielinstanties en dus niet alleen beroep doet op een studentenvisum om aan die problemen te ontkomen zoals u dat sinds 2013 heeft gedaan (NPO, p. 6, 10). De vaststelling dat u na de gebeurtenis in 2019, waarbij u werd geslagen door een groep jongeren en daarbij de link legde met uw activisme (NPO, p. 13, 19-20), nog tot 22 maart 2022 en dus bijna drie jaar wachtte alvorens u wel degelijk vluchteling te verklaren (zie administratief dossier; zie verklaring DVZ, p. 13, vraag 32, toont des te meer aan dat u internationale bescherming als niet dringend noodzakelijk achtte en ontkracht dan ook het door u gestelde asielrelaas. De constatacie dat u, na uw eerste vertrek van Angola naar Oekraïne zowel in 2014 als in 2019 vrijwillig en met uw eigen paspoort terugkeerde naar Angola (NPO, p. 5, 10; zie verklaring DVZ, p. 13, vraag 32) ondergraaft verder de ernst en geloofwaardigheid van uw voorgehouden problemen met de Angolese*

autoriteiten ten gevolge van uw weerstand tegen het Angolese regime door enerzijds uw deelname aan manifestaties en protestacties en anderzijds het maken van kritische video's waarin u publiekelijk uw mening vormt over belangrijke politieke figuren en hekelpunten binnen de Angolese samenleving aanhaalt, hetgeen één van de hoofdredenen vormt binnen uw asielrelaas (NPO, p. 12-13, 18-19; zie vragenlijst CGVS, vraag 5). Bovendien verklaart u zelf dat u steeds het idee had om uw studies in Oekraïne te voltooien en vervolgens zou terugkeren naar Angola om te werken, zaken op te richten of verder te beheren (NPO, p. 5, 13). Dergelijk gedrag is echter volstrekt tegenstrijdig met uw vrees voor vervolging door het Angolese regime daar u tot tweemaal toe zonder aarzelen het risico nam om ontdekt te worden door de Angolese autoriteiten en aldus door hen vervolgd te worden. Tot slot demonstreert het feit dat u uw land van herkomst telkens weer opnieuw kon betreden en verlaten op een legale manier ook dat u geen gezocht profiel bent door de Angolese autoriteiten."

Verzoeker antwoordt hierop dat zijn problemen begonnen in 2019 en dat zijn reizen naar het buitenland in 2013 en 2014 geen afbreuk doen aan zijn problemen die nadien zijn ontstaan, doch gaat eraan voorbij dat hij verklaarde dat het feit dat hij video's maakte en de marsen waaraan hij deelnam hem verschillende problemen hebben opgeleverd (administratief dossier (hierna: adm. doss.), stuk 4, map met 'Bijkomende informatie', notities van het persoonlijk onderhoud, p. 13). Hoe dan ook weerlegt hij niet dat hij na het gevecht in 2019 nog bijna drie jaar wachtte alvorens zich vluchteling te verklaren en dat dit erop wijst dat hij internationale bescherming niet als niet dringend noodzakelijk achtte. Dit laatste doet wel degelijk afbreuk aan de geloofwaardigheid van zijn problemen die in 2019 ontstaan zouden zijn.

Daarbij komt nog het volgende:

"Naast het feit dat de geloofwaardigheid en de ernst van uw problemen met de Angolese autoriteiten in navolging van uw deelname aan manifestaties en het maken van kritische video's sterk wordt ondermijnd door bovengenoemde weet u verder ook niet te overtuigen van de problemen die hieruit zouden zijn voortgekomen.

U stelt gedurende uw laatste bezoek aan Angola in 2019 immers naar de nachtclub Local te zijn geweest met vrienden, waar u in de ochtend door een groep jongeren werd belaagd, wat dan ook de aanleiding was voor het verkorten van uw vakantie aldaar en één van de hoofdredenen van uw definitief vertrek uit Angola (NPO, p. 13, 19-20; zie vragenlijst CGVS, vraag 5). U gevraagd waaruit u kon afleiden dat het gevecht te maken had met de kritische video's die u maakte en de manifestaties waar u aan deelnam, stelt u dat één van de jongeren een sigaret vroeg aan een vriend, maar dat er verder niets is gebeurd of gezegd dat de aanleiding vormde tot het gevecht (NPO, p. 13, 19-20). Voorts kan u evenmin benoemen wie die jongeren waren noch door wie ze mogelijks werden opgestuurd om u en uw vrienden te belagen (NPO, p. 19). Dat u zich nadien door het gezamenlijk ontvangen van berichten de bedenking maakt dat er een link moet zijn geweest tussen het incident en uw activisme (NPO, p. 13, 20) is bijgevolg speculatief en niet af te leiden uit het incident zelf. U gevraagd van wie u en uw vrienden 's anderendaags dan berichten ontvingen, antwoordt u bovendien dat het onbekende nummers waren en dat u in de muziekwereld van overal berichten krijgt (NPO, p. 19). Ook met betrekking tot het verband dat u legt tussen de berichten die u en uw vrienden ontvingen en het conflict van de avond voordien blijft u bijzonder vaag en stelt u het volgende: "Er is niet echt een uitleg voor. Ik heb nooit conflicten opgezocht. Als er een conflict ontstaat, eindigt dat meestal op een andere wijze. De plaats waar wij ons toen bevonden was geen verdachte plek. We verwachtten geen problemen. We zaten niet in een getto. We concludeerden dat die mensen naar ons werden gestuurd. Mensen wisten dat we daar waren." (NPO, p. 20). Daar u noch concreet kan benoemen wie uw belagers (rechtstreeks of onrechtstreeks) waren, noch concreet kan aantonen van wie u de door u aan het incident gelinkte berichten stuurde, noch een verklaring kan geven voor de link die u tussen beide legt, weet u de door u aangehaalde vrees op geen enkele manier te staven. Er wordt dan ook sterk betwijfeld of het incident wel degelijk heeft plaatsgevonden, waardoor de geloofwaardigheid van uw problemen met de Angolese autoriteiten in het algemeen opnieuw sterk in het gedrang komt. Bovendien is het opmerkelijk dat de video's die u heeft gemaakt en mee tot het incident van 2019 zouden hebben geleid allemaal gewist en nergens terug te vinden zijn (NPO, p. 20-21), bovenal omdat dit de spil van uw asielrelaas vormt."

Te dezen onderneemt verzoeker in voorliggend verzoekschrift geen ernstige poging om de hierboven aangehaalde motieven van de bestreden beslissing te weerleggen of te ontcrachten. Het komt nochtans aan verzoeker toe om deze motieven aan de hand van concrete elementen en argumenten in een ander daglicht te plaatsen. Door zich louter te beperken tot het herhalen van eerder tijdens het gehoor voor het CGVS gegeven verklaringen over zijn deelname aan manifestaties en het maken van video's en over de aanval in de nachtclub en tot het volharden dat deze aanval gelinkt is aan zijn politieke bekommernis,

zonder ook maar een van de hierboven aangehaalde motieven *in concreto* te weerleggen of te ontkrachten, blijft verzoeker daartoe echter in gebreke.

Bovendien wordt in de bestreden beslissing nog als volgt gesteld:

“Zelfs indien de berichten die u en uw vrienden ontvingen wel degelijk inhielden “dat jullie moesten stoppen met zich te moeien met politiek en video’s te posten en moesten stoppen met waar jullie mee bezig waren”, waar u overigens geen concreet bewijs van kan neerleggen, en hierdoor mogelijks een link kan worden gelegd met het incident van de avond voordien (NPO, p. 20-21), is deze gebeurtenis onvoldoende zwaarwichtig om als vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of als ernstige schade zoals bedoeld in de definitie van subsidiaire bescherming te worden aanzien. Uit uw verklaringen blijkt namelijk dat het hier gaat om een éénmalig feit, waarvan de gevolgen voor uw persoon beperkt te noemen zijn. Bij het incident werd u geslagen door verschillende jongeren waarvan u stelt blauwe plekken en verschillende littekens aan over te hebben gehouden (NPO, p. 13), waaruit echter niet kan worden geconcludeerd dat het gaat om een ernstige bedreiging van uw vrijheid, leven of fysieke integriteit.”

Door in zijn verzoekschrift te benadrukken dat het voor hem wel om een zeer ernstig feit gaat omdat hij geslagen werd om politieke doeleinden beperkt verzoeker zich tot de loutere negatie van wat in de bestreden beslissing wordt vastgesteld, zonder met concrete elementen te verduidelijken waarom hij meent dat de vaststellingen van de adjunct-commissaris feitelijk onjuist of onredelijk zijn. Met een dergelijke summiere uiteenzetting doet verzoeker niets meer dan te kennen geven dat hij het niet eens is met de beoordeling door de adjunct-commissaris van de door hem afgelegde verklaringen, zonder evenwel de onjuistheid van de motieven aan te tonen. Dat het Verdrag van Genève geen minimumvereiste oplegt voor wat betreft de vervolging betekent niet dat zo maar alles als vervolging kan worden beschouwd. De Raad wijst wat dit betreft op het bepaalde in artikel 48/3, § 2, van de Vreemdelingenwet:

“§ 2. Daden van vervolging in de zin van artikel 1 A van het Verdrag van Genève moeten:

a) ofwel zo ernstig van aard zijn of zo vaak voorkomen dat zij een schending vormen van de grondrechten van de mens, met name de rechten ten aanzien waarvan geen afwijking mogelijk is uit hoofde van artikel 15.2, van het Europees Verdrag tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden;

b) ofwel een samenstel zijn van verschillende maatregelen, waaronder mensenrechtenschendingen, die voldoende ernstig zijn om iemand op een soortgelijke wijze te treffen als omschreven in punt a).”

Gelet op het voorgaande maakt verzoeker niet aannemelijk dat hij in zijn land van herkomst problemen heeft gekend omwille van zijn deelname aan manifestaties of het maken van controversiële video’s, laat staan dat hij omwille van deze problemen niet meer zou kunnen terugkeren naar zijn land van herkomst.

Wat verzoekers vrees om te worden gedood door leden van HDA betreft, wordt in de bestreden beslissing vooreerst als volgt gesteld:

“Vervolgens geeft u aan dat u vreest gedood te worden door leden van HDA, of diens subgroepen, uit wraak voor uw betrokkenheid bij de moordzaak rond uw vriend L. (...) (NPO, p. 13-14; zie vragenlijst CGVS, vraag 4 en 5). U slaagt er echter niet in om overtuigend aan te tonen waarom u dit zou vrezen bij terugkeer naar Angola. U stelt dat de broer van L. (...) in februari 2022 betrokken was bij een moordzaak waarbij eveneens uw vriend L. (...) gezien wordt als medeplichtige. Daar u en L. (...) steeds een goede relatie hebben gehad, heeft u hem steeds verdedigd via audio’s op verschillende kanalen waardoor u mee betrokken raakte in de situatie en uw leven aldus in gevaar is indien u zou terugkeren naar Angola (NPO, p. 11, 13-15).

Gelijkaardig aan eerstgenoemde problematiek met de Angolese autoriteiten zijn overtuigt u ook in deze zaak niet van enige ernstige gevolgen voor u persoonlijk. U meent immers na de persoonlijke verdediging die u via audio’s heeft neergezet berichten te hebben ontvangen waarbij u wordt beticht van medeplichtigheid en er wordt bedreigd dat bloed met bloed zal worden betaald en iedereen zal sterven (NPO, p. 14-15). U gevraagd of u behalve het ontvangen van berichten nog andere confrontaties heeft meegemaakt na het verdedigen van L. (...) stelt u louter raadgevingen te hebben ontvangen van mensen die vonden dat u iets fout had gedaan (NPO, p. 17). Deze elementen volstaan echter niet om te spreken van een ernstige bedreiging van uw vrijheid, leven of fysieke integriteit zoals bedoeld in de zin van de Vluchtelingenconventie of zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming.

Als verklaring voor het uitblijven van meerdere confrontaties stelt u dat “er met u niets is gebeurd, want u was niet in Angola, maar veel mensen zijn gewond geraakt en gevlucht uit Angola” (NPO, p. 15). Wanneer hier echter dieper op wordt ingegaan en u wordt gevraagd of u voorbeelden kan geven van personen die gewond zijn geraakt of gevlucht naar aanleiding van de situatie van L. (...), stelt u dat u

voorbeelden kan geven, maar geen volledige namen. Gevraagd hoe het komt dat u geen volledige namen kent, stelt u dat het mensen zijn die u kent uit het artiesten milieu, en dat het nooit bij u opkwam te vragen wat hun echte namen zijn. Gevraagd om dan enkele artiestennamen te geven van personen die uit Angola gevlucht zijn, geeft u de namen Miguel Arcanjo en John Terri op dewelke geen van beide worden teruggevonden als artiest in Angola. Het is opmerkelijk en wel bijzonder toevallig dat er wel twee internationale voetballers worden teruggevonden met dezelfde naam. Eerstgenoemde een voormalig Portugees voetballer en van origine Angolees, laatstgenoemde een Engels voormalig voetballer bij Chelsea.”

Uit de aangehaalde motieven blijkt niet dat van verzoeker verwacht wordt “dat hij formeel alle elementen die hij aanbrengt bewijst”, zodat verzoeker niet dienstig aanvoert dat dit niet van hem verwacht mag worden. Ten overvloede wijst de Raad er nog op dat verzoeker zich beperkt tot een loutere bewering die niet in concreto wordt gestaafd of onderbouwd met enig begin van bewijs waar hij poneert dat “de gevallen waarin de verzoeker om internationale bescherming het bewijs kan aanbrengen van zijn verklaringen in werkelijkheid uitzonderlijk zijn”.

Waar verzoeker nogmaals antwoordt dat het Verdrag van Genève geen minimumvereiste oplegt voor wat betreft de vervolging, kan worden verwezen naar wat hierover hoger reeds werd gesteld.

Daarbij komt dat in de bestreden beslissing nog op goede gronden op het volgende wordt gewezen:

“Niet enkel met betrekking tot personen die uit Angola zouden moeten vluchten zijn, maar ook met betrekking tot uw vriend L. (...) zelf, blijven uw antwoorden vaag en weinig afdoende waardoor zowel het feit dat u het opnam voor uw vriend L. (...), uw relatie met L. (...) en uw betrokkenheid bij de situatie an sich als ongeloofwaardig moet worden beschouwd.

U gevraagd wat de volledige naam van L. (...) is, antwoordt u onwetend hoewel kan worden verwacht dat iemand die reeds twaalf jaar, namelijk van 2007 tot 2019, bevriend is met iemand hiervan op de hoogte is. Zeker als de vriendschap dermate nauw is dat u bij terugkeer naar Angola zal worden beschouwd als “één van de jongens van L. (...)” en daarom vermoord zal worden door de criminele bende die het op uw vriend gemunt heeft (NPO, p. 13-16). Verder stelt u uw vriend L. (...) op verschillende kanalen te hebben verdedigd in de zaak waardoor u sterk betrokken bent geraakt bij de situatie, waardoor het des te meer bijzonder opmerkelijk is dat u niet kan antwoorden op de vraag hoe de broer van L. (...) heet noch op de vraag hoe het slachtoffer en aldus het lid van de criminele bende HDA heet, die door de broer van L. (...) zou zijn vermoord. U doet slechts een poging door het slachtoffer als “Geronimo” te beduiden, hoewel dit tegenstrijdig is met de informatie die kan worden teruggevonden in de blauwe map van het administratief dossier, waaruit blijkt dat het slachtoffer “T. D. C. (...)” heet (NPO, p. 14-15). Wanneer u wordt gevraagd naar het moment waarop het (dodelijk) incident zich heeft voorgedaan, antwoordt u opnieuw dermate vaag dat u geen concrete datum kan geven en verwijst u louter naar het door u neergelegde aanhoudingsbevel van L. (...) om te benoemen dat het incident heeft plaatsgevonden in het begin van de tweede maand, februari (NPO, p. 11, 14; zie groene map in administratief dossier). Verder kan u eveneens niet benoemen van waar u het aanhoudingsbevel van L. (...) heeft gehaald en waar het op dit moment kan worden teruggevonden, wat bijzonder is gezien de centrale functie ervan binnen uw betoog ter verdediging van uw vriend L. (...) (NPO, p. 11-12, 15). Ten slotte is het opnieuw opmerkelijk en wel heel toevallig dat de audio’s die u heeft gemaakt ter verdediging van L. (...) en die mee vorm geven aan uw vrees om terug te keren naar Angola nergens terug te vinden zijn (NPO, p. 16-17).

Uit de informatie waarover het CGVS beschikt, blijkt dat L. (...) samen met zijn drie broers gezocht wordt in verband met de dood van T. D. C. (...). Zowel de volledige namen van L. (...), als die van zijn broers die eveneens gezocht worden en die van het slachtoffer, zijn eenvoudig terug te vinden in de media. Ook het aanhoudingsbevel dat u voorlegt kan online teruggevonden worden. Er kan geenszins worden aangenomen dat u L. (...) reeds lange tijd persoonlijk kende (NPO, p. 15), hem verdedigd zou hebben en gezien zal worden als behorend tot zijn entourage (NPO, p. 13, 14), nu blijkt dat u zelfs de namen niet kan toelichten van de personen (inclusief L. (...) zelf) betrokken bij het incident (NPO, p. 14, 15). Bovendien spreekt u steeds over L. (...) en zijn broer (NPO, p. 13-15), terwijl drie broers van L. (...) bij het incident betrokken blijken. Uw verklaringen komen voor als geënt op publiek bekende gebeurtenissen (waar u zelf maar beperkt van op de hoogte bent) en tonen geenszins enige persoonlijke betrokkenheid aan, laat staan dat u overtuigt enige vrees te zullen kennen in verband met deze zaak bij een terugkeer naar Angola.”

De voormelde motieven vinden steun in het administratief dossier, zijn pertinent en terecht en worden, daar zij door verzoeker volledig ongemoeid worden gelaten, door de Raad overgenomen.

Uit het voorgaande blijkt dat verzoeker ook zijn problemen met leden van HDA niet aannemelijk maakt, laat staan dat hij aannemelijk maakt dat hij omwille van deze problemen niet meer zou kunnen terugkeren naar zijn land van herkomst.

Nu verzoeker de door hem aangehaalde bedreigingen niet aannemelijk maakt, voert hij niet dienstig aan dat *“het cumulatief effect van op zichzelf minder ernstige bedreigingen ook een gegronde vrees voor vervolging kan opleveren”*.

De documenten die zijn opgenomen in het administratief dossier (adm. doss., stuk 5, map met ‘documenten’) kunnen omwille van de in de bestreden beslissing opgenomen pertinente redenen geen afbreuk doen aan het voorgaande. De adjunct-commissaris motiveert in de bestreden beslissing als volgt over de door verzoeker neergelegde documenten:

“Ter staving van uw verzoek om internationale bescherming legt u zowel gedurende het interview bij DVZ op 04 mei 2022 als tijdens het persoonlijk onderhoud bij het CGVS op 17 augustus 2022 een origineel Angolees paspoort neer, geldig van 05 april 2018 tot 05 april 2013. Dit document ondersteunt uw Angolese nationaliteit, dewelke in bovenstaande argumentatie niet meteen ter discussie staat. Gedurende het persoonlijk onderhoud op het CGVS van 17 augustus 2022 legt u daarbovenop een Oekraïense verblijfstoelating in de vorm van een paspoort, een Oekraïense verblijfstoelating in de vorm van een identiteitskaart, een document met betrekking tot de aanvraag van een verblijfstoelating in Oekraïne, een Oekraïens belastingnummer, een verklaring voor uw inschrijving in het derde jaar aan de universiteit van Vinnytsia, een Oekraïense erkenning voor de voltooiing van het middelbaar onderwijs te Angola en een attest omtrent de aanvraag tot inschrijving op de universiteit van Lissabon neer. Deze documenten bevatten louter persoonsgegevens en gegevens met betrekking tot uw educatieve carrière in Oekraïne en Portugal, die geen meerwaarde zijn aan uw verzoek om internationale bescherming. In tegendeel, deze documenten bevestigen des te meer het vermoeden dat u Angola verliet omwille van educatieve doeleinden en niet omwille van de problemen die u aanhaalt in uw asielrelaas. Tenslotte legt u daarnaast ook een aanhoudingsbevel van L. P. (...) neer. Aangezien dit aanhoudingsbevel eenvoudig online kan worden teruggevonden, toont dit geenszins uw beweerde persoonlijke band met L. (...) aan (dewelke hierboven werd weerlegd).”

Deze motieven worden door verzoeker op generlei wijze betwist, laat staan ontkracht of weerlegd, zodat ze onverminderd overeind blijven en door de Raad tot de zijne worden gemaakt.

In acht genomen wat voorafgaat, kan in hoofde van verzoeker geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 1, A (2) van het Verdrag van Genève en artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet in aanmerking worden genomen.

2.3.2. Beoordeling in het licht van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet

2.3.2.1. Met betrekking tot de ernstige schade zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2, a), van de Vreemdelingenwet, stelt de Raad vast dat verzoeker geen elementen aanbrengt waaruit een reëel risico op de doodstraf of executie kan worden afgeleid. Ook uit de landeninformatie blijkt niet dat hij een dergelijk risico loopt in Angola.

2.3.2.2. In zoverre verzoeker zich met betrekking tot de ernstige schade zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2, b), van de Vreemdelingenwet beroept op de aangevoerde vluchtmotieven, kan dienstig worden verwezen naar de hoger gedane vaststellingen daarover, waarbij geconcludeerd wordt dat verzoeker de door hem voorgehouden vervolgingsfeiten niet aannemelijk heeft gemaakt, minstens dat deze onvoldoende zwaarwichtig zijn.

Voorts dient te worden vastgesteld dat verzoeker geen andere concrete persoonlijke kenmerken en omstandigheden aantoont waaruit blijkt dat hij een reëel risico loopt op foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing, of een reëel risico op een ernstige bedreiging van het leven of de persoon. Verzoeker maakte immers doorheen zijn opeenvolgende verklaringen geen gewag van andere persoonlijke problemen die hij de laatste jaren in Angola zou hebben gekend.

2.3.2.3. Wat betreft de subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4, § 2, c), van de Vreemdelingenwet, stelt de Raad vast dat uit niets blijkt dat er in Angola actueel sprake is van een internationaal of binnenlands gewapend conflict zodat er ten aanzien van verzoeker geen zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, c), van de Vreemdelingenwet.

2.3.2.4. Verzoeker toont gelet op het voormelde niet aan dat in zijn hoofde zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij bij een terugkeer naar zijn land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, van de Vreemdelingenwet.

2.3.3. Ingevolge bovenstaande vaststellingen kan verzoeker niet als vluchteling worden erkend in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet. Verzoeker toont evenmin aan dat hij in aanmerking komt voor de toepassing van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet met betrekking tot de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus.

2.3.4. Waar verzoeker in de meest ondergeschikte orde vraagt om de bestreden beslissing te vernietigen, wijst de Raad erop dat hij slechts de bevoegdheid heeft om de beslissing van de adjunct-commissaris tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus te vernietigen om redenen vermeld in artikel 39/2, § 1, tweede lid, 2°, van de Vreemdelingenwet. Zoals blijkt uit wat voorafgaat, toont verzoeker echter niet aan dat er een substantiële onregelmatigheid kleeft aan de bestreden beslissing die door de Raad niet kan worden hersteld, noch toont hij aan dat er essentiële elementen ontbreken die inhouden dat de Raad niet kan komen tot een bevestiging of een hervorming zonder aanvullende onderzoeksmaatregelen hiertoe te moeten bevelen. Het verzoek tot vernietiging kan bijgevolg niet worden ingewilligd.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De verzoekende partij wordt niet erkend als vluchteling.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zevenentwintig februari tweeduizend tweeëntwintig door:

dhr. D. DE BRUYN,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. I. VERLOOY,

toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

I. VERLOOY

D. DE BRUYN